

Gotovo si sam gmajen, da si se je naučil. In misliš da trd Nemec nima pravice, prositi, da bi se pri maši, katero je on plačal, nemško pelo? In povej, koga pa je motilo to petje pri „andacht“? Iz omenjenega se izvidi, da ni res, da bi hotla ali hoče upeljati kuharica v cerkvi nemško potje. Na to neresnico se je dal odgovor v „Freie Stimmen“. Seveda dopisun „Mira“ ni maral za to. Ta list je namreč 12. nov. zopet prinesel lažnjivi dopis iz Mohlič. V tej številki piše, da so se pevci predrznili celo na grobu trdne Slovenke dne 10. oktobra 1903 nemško peti. — Predrznost je, da je tisti dopisun očitno neresnico pisal, ker dobro ve, da je bila žena, kateri se je nemška nagrobnica zapela, čisto trda Nemka. („Mir je moral prinesiti v štev. od 26. novembra zavoljo tega popravek, v smislu § 19 tisk. zakona, v katerem je svoje laži moral preklicati). Dalje je pisal v svojem listu, da učitelj nadaljuje, kar je kuharica začela. To je zopet laž, ker je mož sam prosil gosp. učitelja naj bi se nemški pelo, in to prošnjo je izpolnil, ker je bila rajna prav ljubeznjiva, častita gospa in kakor se je že omenilo trda Nemka. Ker kuharica nič ni začela, kakor se je že omenilo, tudi učitelj ni nadaljeval. Omeniti se še mora, da ta zagrizenec misli, da se nemški ženi ne sme na grobu peti, se je pelo na grobu 17. oktob., in da je bila 10. okt. tista gospa še popolnoma zdrava. Drugikrat, če bi imel zopet kako poročilo iz Mohlič objaviti, naj pogleda tisti klerikalec v koledar. Ta dva lažnjiva dopisa še nista bila dovolj. V „Naš Domu“ je pisal tisti dopisun še enkrat to, kar je že prinesel koroški slovensko-klerikalni list „Mir“. Razun tega pa še neresnico. On piše namreč, da so se Mohličani varali, ko so dobili novega gospoda provizorja, ker ta delo, katero je pričel prešnji provizor g. Dobravec ne nadaljuje. Dopisun „Naš Doma“ se je s tem čisto očitno zlagal. Novi gospod provizor so pri vseh faranih zelo priljubljeni, kar se spričuje iz tega, da se mnogokrat od različnih oseb o njih slišijo pohvalne besede. V cerkvi storijo svojo dolžnost in za druge reči se ne brigajo. Pisarija Mohliškega dopisuna zopet kaže, da takim hujšakcem ni za to, kar delajo duhovniki v cerkvi, da jim ni za cerkvene reči, ampak le za hujškarije. Katero delo so pa g. Dobravec začeli? Mi dobro vemo, pa gotovo tudi novi gospod. Če bi bilo dobro in koristno, bi jo gotovo nadaljevali. Klerikalni in lažnjivi dopisun pa nima pravice govoriti tako, kakor bi vse na njegovi strani bilo. On se moti; pri nas ali v celi naši fari ima samo toliko svojih prištašev, da jih more na prstih ene roke prešteti. Taki ljudje, kateri ljubijo le hujškarijo in kateri lažnjiva poročila objavljajo, se od nikogar ne spoštujejo. Ravno tako, kakor dopisun „Naš Doma“ pravi, da bi morda v Mohličah vsi plesali po godbi nekaterih liberalnih nemškutarjev, tega pa ne, — mu odgovorimo, da on že čisto ne sme misliti, da bi Mohličani vsi morda plesali po godbi takih zagrizenih klerikalcev in hujšakcev; tega pa že čisto „nak“. Večina Mohelških faranov še zmiraj stoji na naši strani. Ljudje niso tako zaslepljeni, da bi ne vedeli,

kje je resnica, pa tudi obsodijo take pisarije klerikalnega dopisuna „Mira“ in „Naš Doma“. — Gotovo se bo v „Miru“ in „Naš Domu“ proti temu dopisu kričalo, pa mi se o tej stvari ž njima ne bomo več prepirali. Ta dopis prinesemo zavoljo tega, ker je začel dopisun „Mira“ in „Naš Doma“ iz Mohlič pisati neresnične reči, in da ljudje razvidijo kakšna ta dva lista sta. — Zavoljo tega naročujte si le liste, ki so resnicoljubni in kateri ne hujskajo. —

## Zunanje novice.

**Strup in žolč bljuje „celjska žaba“** zaradi tega, da ste zadnjič pisali o izvidu nekaterih občinskih volitev na Koroškem ter nam naprednjakom k naši zmagi častitali. To storite tudi v prihodnje, ne glede ali so zmagali Slovenci ali Nemci.

Koroški naprednjak.

**„Vesten“ duhovnik** je g. Gabron, župnik v Vernbergu na Koroškem. V nekež tamošnji hiši je krošnjar Heber na smrt zbolel. Ker že 30 let ni bil pri spovedi, želel si je duhovnika. Toda župnik Gabron ni bil doma, kakor je že to njegova navada. V celej fari ga niso zamogli najti. Poslali so toraj po gosp. dekana v Domčale, a ta je bil sam bolan. Konečno je prišel zjutraj ob dveh župnik Gabron domu toda Heberja ni mogel več s sv. zakramenti spreviditi, ker je že pred tremi urami umrl. Kje pa je vendar bil gospod župnik? V Klobasnici, kjer je častni občan ter je moral tje k občinskim volitvam. Kako je bil v volilni sobi dobro sprejet, razvidno je iz tega, da je moral pod varstvom žandarjev zbežati, ker drugače bi ga bili Klobasniški kmetje nekoliko „našvikali“. Čevljar ostani pri tvojem kopitu! R. T.

**Mesto se pogrezuje.** Mesto Motherwell na Škotskem se z okolico vred pogrezuje od dne 16. decembra m. l. Ta čudna naravna prikazen se vrši tako nanagloma, da so v nekaterih krajih ljudje komaj življenje oteli. Hiša zgine za hišo, zidovje se ruši in poka, vsemu preti konec. Rotovž se je deloma že porušil in zvonik mestne cerkve se je tako nagnil, da se zna vsak čas podreti.

**Grozno maščevanje.** V graščinskem gozdu Paruba pri Aradu sta tatinska lovca brata Smolen ubila nadgozdarja Čaibika in gozdarja Kuczka, ju obesila za noge na drevo ter trupli razparala in iztrebila, kakor se to stori z divjačino. In to je tatinska lovca pozneje izdalo.

**Srbskega kralja Petra** imajo morilci njegovega prednika še vedno popolnoma v svoji oblasti. Plesati mora tako, kakor ti godejo. Iz Belegagrada so odpotovali vsi inozemski poslanci. Kuha se tam doli spet nekaj.

**Za rešitev iz smrtne nevarnosti** o priliki lanske povodni na Koroškem so bili od ces. kr. koroške železne vlade obdarovani sledeči srčni možje: Henrik Zweifel v Zavodnju, Janez Krammer in David Hutter v Ober-Allachu, Jožef Wohlmuth v Noči, Lorenz Mann v Ukvah, Miha Hopfgartner in Jakob Ebner v Zaberdski vasi. Vsak imenovanih prejel je 25 kron, sicer majhen znesek, tem večje pa je častno pripomnjanje za njih neustrašljivost in srčnost. Slava jim!

**Grozovit čin prazne vere.** Nedavno so pokopali v Terpestu na Ogrskem (komitat Bihar) nekega kmeta po imenu Vigjikan. Čez nekoliko dni začeli so judje govoriti, da so tu in tam videli duh mrtvega, in da ta duh krave zacoprjuje, ki dajejo že nekaj časa krvavo mleko. Da bi temu konec storili, zbralo se je nekaj možkih, šli so po noči na britof, izkopali Vigjikana, izdrli mu srce ter isto na veliki križ sredi pokopališča pribili. Oblast je o tem skrunjenju zvedla, ter bo stvar natanko preiskala, skrunjenca pa gotovo ostro kaznovala.

**Razstava nevest.** V velikem mestu Novi York v Severni Ameriki so upeljali v novejšem času stalno razstavo takih deklet in vdov, ki se želijo v kratkem omožiti. Amerikanci so namreč jako praktični ljudje, ki so posebno varčni s svojim časom. Pravijo: čas je denar, in zato ga tudi kolikor mogoče najbolje izkoriščajo; še toliko časa si ne vzamejo, da bi si poiskali neveste. Izmislili so si toraj razstavo možitvenih žensk. Možki, ki si želi soproge, gre na dotično razstavo, zbere si izmed navzočih žensk tisto, ki mu ugaja, poda se žnjo takoj k prodajalcu poštstva in družih reči, ki se pri gospodinjstvu rabijo, gre potem pred sodnika, ki dotični par takoj poroči, brez da bi bilo treba stariše ali druge sorodnike za svet vprašati ali celo za dovoljenje prositi. — Bužarona to gre naglo!

**V nemški Afriki** so se vzdignili Hotentotje in neko drugo ljudstvo z imenom Herero proti svojim gospodarjem Nemcem. Akoravno ta ustaja bržkone ne bode imela nobenega vspeha, vendar bode povzročila Nemčiji precej neljubih stroškov in izgube na vojakihi, predno se bodo ustajniki do dobra užugali.

**Med Rusi in Japonci** v iztočni Aziji je položaj tako napet, da je le čudež, ako še dozdej ni izbruhnil grozovit boj.

**Roparji so oplenili poštni voz** blizu mesta Wai-zen na Ogrskem ter ubili kočijaža in pošto spremlja-jočega uradnika. Ugrabili so veliko denarja.

**Sedem oseb se je zadušilo** v Przerozlu v Galiciji. Zvečer so zaprli cev pri peči, zjutraj pa so bili vsi mrtvi.

**Iz prevelikega veselja umrl** je neki Ivan Jancsu v Ujhely-u na Ogrskem. Vrnil se je namreč zaradi domotožja domu, ko je pa svojo družino zagledal, se

je tako vzradostil, da ga je zadela srčna kap in bil revež pri priči mrtev.

**Zaklad našel** je neki kmet v Montromblu na Francoskem. Izkopal je staro hruško, med koreninami pa našel lonec napolnjen s samimi zlati, v vrednosti okoli 25-tisoč kron. Polovico dobi ta kmet, drugo polovico pa potegne država.

**Polom na polom.** Zopet je pogorela posojilnica in sicer v Novem Buzlavu na Češkem. Primanjkljaja je 110.000 kron. Prizadeti so večinoma nižji stanovi ljudstva.

**Zastrupila se je** iz ljubostumnosti v Gutštajnu na Koroškem hči Jož. Kleinlecherja, p. d. Tarolc. V mleku je namočila 7 škatljic žveplenk ter nato isto popila. Urno došli zdravnik ji ni zamogel življenja rešiti in tako je morala deklica po hudih bolečinah umreti.

**Bivši menih — roparski morilec.** V Bayeuxu na Francoskem je menih Commun razpuščenega reda umoril in oropal neko pobožno, staro gospodično. Commun je bil svoječasno v prisilni delavnici, a ko so ga iz nje izpustili, začutil je v sebi poklic za meniha. Sprejeli so ga v samostan ter mu kmalu izročili tudi pouk otrok. Najprvo je učil v Havru, pozneje v Bayeuxu. Cele noči se je vlačil s slaboglasnimi ženskami okoli. Sedaj pa je celo zamenjal molitvenik in rožni venec z bodalom in revolverjem.

**Olomuški nadškof dr. Kohn se bode odstavil.** V Rimu premišlujejo, kako se bi zamoglo to zgoditi brez velikega trušča. Naš cesar se je celo razburil, ko je zvedel, da se je nadškof potegnil za znanega šolskega nadzornika, duhovnika Postulko, ki je bil zapleten v razne pikantne reči. Cesar je zahteval, da se proti temu nadškofu porabijo vsa diplomatična sredstva.

**Odkritosrčnost.** Učitelj vpraša učenca: „Kdo ti je nalogo napisal, Jurček?“ Učenec: „Moj oče.“ Učitelj: „Vso?“ Učenec: „Ne vso, jaz sem jim pomagal.“

## Gospodarske stvari.

**Varujmo našo perutnino** v sedanjem zimskem času pred mrazom. Daje naj se ji v jutro topla piča, ne premrzla voda, in v prav hudem mrazu naj se še celo zrnje, ki je perutnini namenjeno, nekoliko segreje. — Nekateri neusmiljeni ljudje imajo perutnino čez zimo v malih, tesnih kurnikih, ki niso veliko večji od kletke, zapreto, kar dela ubogim živalim veliko trpljenja. Ako se zamore perutnina čez zimo bolje gibati in razbrskavati, začne mnogo popreje jajca nesti, kakor če je v tesnem prostoru zapreta. Tudi mraz ji močno škoduje.